

Những tiếng gõ cửa vào ban đêm

Tác Giả: Nguyán Háng Quác

Chúa Nhật, 28 Tháng 8 Năm 2011 04:22

Säng ängäng i quäc khá lâu nhäng mäi län nghĩ täi nhäng tiäng gõ cäa nhäa vào buäi täi, täi vän còn thäy gai cäng äi.

Käniäm säm nhät täi còn giä đäc trong ký äc vä nhäng tiäng gõ cäa ban đêm nhä thä là vào cuäi năm 1963, lúc chä đä ông Ngô Đình Diäm väa säp đä. Cuäc säng ä quäe täi, tän đäy cùng cäa huyän Đäi Läc thuäc tänh Quäng Nam, träc và sau cuäc đäo chính, thay đäi hän. Träc, tuy nghèo, nhäng khá êm đäm. Buäi täi, bän trä con chúng täi vän có thä täp chäi trò trän kiäm, chäy rong hät khu vän này sang khu vän khác. Sau, hình nhä không lâu läm, mät đêm tä đäng nghe tiäng chó säa rä lên khäp xóm. Cä nhäa täi thäc đäy. Ba mä täi, vän đã có nhiäu kinh nghiäm tä thäi kháng chiän, hình nhä hiäu ngay chuyän gì đäng xäy ra, không giäu đäc sä cäng thäng. Mä täi ra hiäu, ba täi läng läng mä cäa sau, chui ra đäm ruäng sau vän. Mä täi đän nhä bän chúng täi: “Ba đi làm, täi nay không vä nhäa!” Mäy anh em đäng loät gät đäu dù chäng hiäu chuyän gì cä. Lát sau, có tiäng gõ cäa. Mä täi ra mä. Có tiäng đàn ông quát tháo: “Anh Bäy có ä nhäa không?” Mä täi läu räu: “Täi nay anh äy träc ä bänh viän”. Läi vän giäng ngäng i đàn ông äy:

“Nhä bäo anh äy là bän chúng täi vä thäm đäy nhä!” Räi thôi. Hä quay läng đi. Đó là län đäu tiên “quän giäi phóng” vä “thäm” làng täi kä tä sau Hiäp đänh Geneva.

Dù không hä đi lính hay làm viäc gì cho chính quyän, ba täi vän sä häi nhäng ngäng i “giäi phóng

Những tiếng gõ cửa vào ban đêm

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Chúa Nhật, 28 Tháng 8 Năm 2011 04:22

quân” y đến để suốt đêm nằm ngoài bờ ruộng; đến tận sáng trưa, biệt chung quanh đã yên lặng hẳn, mới dám lén vào nhà. Những tiếng hôm sau, ba tôi lại hiện trong bình yên trên quần. Ở nhà, chúng tôi lại giật mình tiếng đêm khi nghe tiếng chó sủa và những tiếng gõ cửa. Rồi giật mình thăm hỏi đến đến bình thành giật mình hăm he. Cuối cùng, ba mẹ tôi quyết định nhấc cửa nhà ra Đà Nẵng. Bởi quê ngôi nhà gạch mới xây xong.

Suốt thời chiến tranh sau đó, tôi không còn bám dính tiếng gõ cửa vào ban đêm nữa những lại bám dính vào những tiếng pháo kích. Những lúc, đang ngủ say, ba mẹ tôi lại cười bình yên, gọi những ném vào chiếc chòm lá thiên làm bằng bao cát bên hè nhà. Nằm ở đó, cả gia đình run rẩy cả nghe tiếng pháo kích chát chúa hay giòn tan đầu đó. Năm phút. Mười phút. Đến lúc không khí có vẻ yên lặng hẳn, ba mẹ tôi mới cho con cái vào nhà và leo lên giường ngủ tiếp đến sáng hôm sau, dậy thì tất sẽ, chạy đi thăm dò xem có ai bắt trúng đến hay không.

Cảm giác hãi hùng vì những tiếng gõ cửa ban đêm lại sống dậy vài năm sau 1975. Bình thân tôi, thành thực mà nói, chẳng có gì lo sợ. Đồ ở, Sài Gòn, tôi tiếp tục đi học, và sau, đi dậy. Những trong nhà tôi bao giờ cũng có mặt sẵn anh em bà con trẻ nheo và quân sự đến những. Từ ngoài Trung vào học tập thêm lên, ban ngày họ đi lang thang đầu đó ngoài phố; thì mới rón rén về nhà. Không những vậy, mà còn cả với tôi nữa, không có gì kinh khiếp cho những tiếng gõ cửa sau 12 giờ đêm. Chẳng cần đó là tiếng gõ cửa của công an khu vực đến kiểm tra học học. Có lần, bí quá, mẹ tôi chui ngay xuống gầm giường cô em họ trẻ. Cô em tôi, rất nhanh trí, tung mồm, nằm giang chân ra, về những say. Khi công an khu vực mở cửa, thấy mẹ tôi phờ phờ đang ngủ say trong cái thò thò hình như thò, có lẽ nghĩ, với về quay ra. Em tôi thoát.

Những kinh nghiệm như thế, những ngó ngó cùng tuổi tôi hay hẳn, có lẽ ít nhiều đều trải qua.

Hiện đây, để báo mừng trong nước, tôi lại thấy xảy ra cái cảnh công an đến gõ cửa nhà dân chúng vào buổi tối như thế. Lần này, những ngó ngó ở bờ gõ cửa đều là những ngó ngó tiếp đến có tiếng tăm. Lý do công an đến gõ cửa nhà là vì họ tham gia vào các cuộc bình tình chống các hành động xâm lấn ngang ngổ của Trung Quốc. Cho đến bây giờ, dường như chẳng ai bắt bắt sau những lần gõ cửa như thế. Những tiếng lại thế nào, ai biệt đến?

Riêng tôi, để những chuyện như vậy, những kẻ niếm cũ tiếp đến sống dậy. Lại thấy gai gai rần rần trong những.

Những tình huống cổ a vào ban đêm

Tên: Nguyễn Hoàng Quốc

Chức vụ: Nhà văn, 28 Tháng 8 Năm 2011 04:22

Té ra, mớ y chớ c năm rớ i, mình vớ n không quên đớ c.